

ændret derhen, at der skulde være to, som var ligestillede med Hensyn til Ansvar og med Hensyn til det Arbejde, der skulde udføres, men det ærede Medlems sidste Bemærkninger gjorde det klart, at det kun var, naar der skulde lægges Planer, at de to skulde raadføre sig med hinanden. Jeg ved nu ikke, om det er en Nødvendighed i saa Henseende at forandre Lovforslaget. Den højtærede Landbrugsminister eller det ærede Medlem, maaske begge de Herrer, har udtalt, at der tidligere har været et Slags Samarbejde mellem Haveinspektøren og den Skovrider, som havde Ledelsen. Der var vel ikke noget i Vejen for at faa et saadant Samarbejde igen, dertil behøves vel ikke en Lovbestemmelse i saa Henseende. Jeg vilde sætte megen Pris paa, at vi kunde faa Lovforslaget gennemført saa snart som muligt, da jeg tror, det er nødvendigt for at imødekomme det berettigede i den Kritik, vi daglig ser fremsat. Jeg er ogsaa sikker paa, at den Kritik, der nu er vaagnet saa stærkt, vil følge den Skovrider, der nu kommer, saaledes at han ikke faar Lov til at falde i Søvn. Han vil stadig blive mindet om, hvad det er, han har at arbejde med, og gør han noget Fejlgreb, vil han straks blive grebet i det. Man kan derfor nok være overbevist om, at hvis dette Lovforslag gennemføres, bliver Ledelsen saaledes, at vi alle kan være tilfredse med den. Derfor anbefaler jeg Lovforslaget, som det foreligger.

Ordføreren (Piper): Som Formand i Udvalget maa jeg udtale min Beklagelse af, at det ærede 3die kongevalgte Medlem (Hage) ikke har haft Sæde i det, altsaa ikke har haft Lejlighed til der at fremsætte de Tanker, han har fremsat her i Dag. Efter at disse Tanker her er bragte ind i Sagen og efter den Forhandling, der nu har fundet Sted, turde det maaske være rigtigt, at der gives Udvalget Lejlighed til i en snævrere Forhandling at underkaste disse Tanker en Overvejelse, og det vil jeg da som Formand for Udvalget sætte i Værk inden tredie Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A. Sp. 2101)

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Hvis der om det af Landbrugsministeren til § 2 stillede Æn-

dringsforslag, der jo kun er tiltraadt af Udvalgets Flertal, ikke fra Mindretallets Side begæres Afstemning, vil jeg betragte det som vedtaget uden Afstemning.

Da intet Forlangende om Afstemning fremsattes, ansaas *Ændringsforslag* til § 2 af *Landbrugsministeren*, tiltraadt af Udvalgets Flertal (se Tillæg B. Sp. 550), samt § 2, saaledes ændret, som

vedtaget uden Afstemning.

Ligeledes blev *Lovforslagets Overgang til tredie Behandling*

vedtaget uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om kommunale Valg Nr. 79 af 20. April 1908 § 21 a.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3545).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Poul Rasmusen: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa en Forøgelse af Antallet af Borgerrepræsentanter i København. Dette Antal er forskellige Gange i Aarenes Løb blevet forøget, men ingenlunde i Forhold til Byens og Befolkningens Vækst. Det var oprindelig — fra 1661 — 32, blev senere i 1840 forøget til 36 og ved Lovene i 1901 og 1906 til 42. Den Gang vi fik den kommunale Valglov i 1908, var det allerede paa Tale at foretage en Forøgelse af Medlemstallet, men det mentes den Gang fra forskellige Sider, at det var rigtigst, at ikke den gamle Borgerrepræsentation tog Initiativet til at andrage om noget saadant, men at den Borgerrepræsentation, der nu skulde blive valgt paa en ny Maade og til Dels af et nyt Vælgerkorps, skulde staa frit og selv tage Initiativet til en Forøgelse. Det er det, der nu sker.

Naar man taler om en Forøgelse som denne fra 42 til 55, kan der naturligvis gøres den Indvending, at en større Forsamling i visse Retninger vil komme til at arbejde tungere, der vil blive talt betydeligt mere. Men denne Indvending forekommer mig nu ikke at være saa afskrækkende, navnlig da dette væsentlig kun gaar ud over Borgerrepræsentanterne selv, og disse andrager om en saadan Forøgelse.